
**ZAKOPANE - KRAKOW-I KIRÁNDULÁS
A JUBILEUMI TANULMÁNYÚT BESZÁMOLÓJA
ZAKOPANE, 2013.09.26-28.**

KÉSZÜLT: 2013. OKTÓBER. 03.

LENGYELORSZÁGBAN JÁRTUNK

Egyesületünk a FISZE (2003-2013) 10. születésnapját ünnepeljük az idén. Ezt a jeles alkalmat egy felejthetetlen három napos utazással tettük emlékezetessé. Úticélunk két országhatárt is átlépve, a lengyelországi Zakopane, Krakó és a környező táj volt.

A FISZE aktív tagjain kívül velünk tartottak még az egészségügy más területén dolgozó kollégák, családtagok, barátok, ami igazi családi hangulatúvá varázsolta a kirándulásunkat.

1. nap

Szeptember 26-án csütörtök reggel Miskolcra indulva, már egy itthoni csodaszép vidéken, az Aggteleki Nemzeti Parkon áthaladva keltünk át a határon, majd a szlovák felvidék hegyeit is „megmászva” értük el úticélunk első állomását, Zakopane-t. Itt várt ránk és csatlakozott csapatunkhoz a helyi idegenvezető *Csomor Márton*, aki *határozott fellépésével átvette az irányítást.*

Ő volt az, aki a következő három napon keresztül gondoskodott arról, hogy csodás élményekkel teli és feledhetetlen maradjon számunkra a „kiruccanás”.

Marci volt az, aki számos érdekes, információdús és szórakoztató történeteivel „pakolt” rengeteg helyi ismeretet a fejünkbe. A Magas-Tátra bámulatos hegyóriásai ámulatba ejtettek és még a kissé szeles-esős idő sem vette el kedvünket, hogy meghódítsuk a Gubalowka hegyet, ahonnan még csodálatosabb kilátás nyílt a tájra. Az élményt még élvezetesebbé tette, hogy az utat felfelé Siklóval tettük meg, majd a hegy tetején az erős széllel és esővel dacolva hallgattuk meg a kis történeti ízelítőt, és gyönyörködtünk a már-már ködös-párába bújó hegycsúcsok el-el tűnő látványában.

Lefelé a Libegővel jöttünk. Varázslatos volt a látvány az erősen felhős, borús időben is.

Az emlékezetes hegyi túra után, Marci jóvoltából ízelítőt kaptunk Zakopane és lakossága történetéből, szokásaiból, a górálokról sok humorral, vicces történettel fűszerezve. Megismerkedtünk az óvárossal, majd a programot a sajtópiacon zártunk ahol az árusok szívesen adtak kóstolót az áruikból.

Rövid szabadprogram után kerestük fel szálláshelyünket. Egy „meseszép házikóban” találtunk rá, mely csupa fából készült és a *Willa Pod Orlem* nevet viseli. Szép, tiszta, és kényelmes teraszairól csodálatos kilátással a hegyekre.

Ízletes és bőséges vacsorával fogadtak, és ez tökéletes záró akkordja volt az első napnak.

2. nap

Másnap, pénteken az erőgyűjtés és a finom választékos svédasztalos reggeli után Krakkó felé vettük az irányt, ahová ismét a lelkes és „nagy tudású” kedvenc idegenvezetőnk Marci kísért, hogy tolmácsoljon és megismertessen a helyi nevezetességekkel, érdekességekkel. Megnéztük a Wawelt, a királyi udvart, a Katedrális, a Mária templomot és a híres Krakói főtéren végig sétáltunk és Posztó csarnok kínálatán ámuldoztunk. Ezek a maguk pompájával maradandó emlékként hagytak nyomot bennünk.

A Wisztula partján fekvő Krakkó városát magunk mögött hagyva érkezünk Wieliczka-i sóbányához a kora délutáni órákban. A bányába való lejutás igencsak megmozgatta lábizmainkat, ugyanis 998 lépcsőfok megtétele után jutottunk le a mélybe. De az a bámultba ejtő látvány ami ott tárult elénk hamar feledtette a fizikai megpróbáltatásokat. Érdekes kiállítások és történetek tanúi lehettünk. Mindenkit lenyűgözött a bánya mérete és az a tömör és nehéz munka amivel ezt kialakították. Megtudtuk, hogy a bányában a hőmérséklet állandó 14-16 Celsius fok a páratartalom is állandó kb. 60 %-os.

Felfelé az utat lifttel tettük meg.....szerencsére!!!!

A szálláshelyre való visszaúton (kb. 2 óra), volt idő egy kis pihenésre, hogy erőt gyűjtsünk az „esti mókához”. *Ez az este volt a meglepetés!*

A szállásadók a Willa területén levő grillházban grillpartival vártak, hogy a nap folyamán elégetett kalóriát bőven pótolni tudjuk. Sok-sok finomság került az asztalokra, jellegzetes helyi étkekkel választékos téve. Vacsora után rögtönöztünk egy ünnepi műsort, ahol visszatekintést kaptunk az egyesület elmúlt 10 évéből, rövid megemlékezés keretén belül, Lénárt Miklósné, a mi Csörénk jóvoltából. Szerencsére ezt képpekkel illusztrálni is tudtuk. Köszönet Marcinak és feleségének, Gabinak a gyors közreműködésért projector ügyben!

Majd Csöre megköszönte elnökasszonyunknak, Duhaj Piroskának áldozatos és kiemelkedő munkáját, és hogy 10 évvel ezelőtt létrehozta az egyesületet. Díszoklevéllel és ajándékkal jutalmazta a tagság két vezetőjét, Piroskát és Csörét, akik igazán szívükön viselik a társaság sorsát és sokat dolgoznak érte.

Továbbá az elnökasszony oklevelet adott át még azoknak a kollégáknak, és megköszönte munkájukat, akik elmúlt évek alatt tevékenyen vettek részt az egyesület életében.

Igazi jubileumi meglepetésnek számított az ajándék sorsolás is, amelyet a jelen utazáson résztvevők között sorsoltunk ki. A nyeremény tárgya a jövő évi olaszországi tanulmányúton való részvétel teljes költsége. A szerencsés nyertes a kazincbarcikai kórház fizioterápiáján dolgozó gyógytornász kolléganő kísérője lett. Gratulálunk neki!

Az ünnepi műsor után egy jó hangulatú zenés, táncos mulatsággal zártuk a napot.

3. nap

A harmadik nap szombat is eléggé eseménydúsán alakult. A délelőttöt a Nowy Targ-i piacon töltöttük. Ott aztán mindent lehetett vásárolni. Ki-ki pénztárcája szerint töltötte meg szatyrait „vásárfiával”. A délutáni programban Nedec várának felfedezése szerepelt. Nagyon szép és érdekes volt maga a vár, és a kilátás a határ folyóra, mesés látványt nyújtott.

Kirándulásunk utolsó állomása olyan program volt, melyet nyugodt szívvel mondhatom, mindenki számára az egyik legkedvesebb emlék.

Ez pedig a Dunajec folyón megtett varázslatos 2,5 órás túravezetés. A csodálatos színekben pompázó kora őszi táj, a hatalmas partmenti hegyóriások, a csendes Dunajec folyó egyszerűen mesébe illő élmény volt mindannyiunk számára.

Lélegzet visszafojtva bámultuk a lengyel-szlovák határt alkotó folyó pompáját a tájba illő és népviseletbe öltözött góral túrajósok nyugodt, de izmaikat annál inkább igénybe vevő munkáját, ahogy irányítják ezeket az emberekkel teli úszó farönköket.

Utolsó programunk után fájó szívvel vettünk búcsút a szépséges vidéktől és kedves idegenvezetőnkől Marcitól. *De megígértük, hogy még visszajövünk..... hamarosan!!*

Majd kishazánk felé „kanyarogtunk”, hogy az itthon maradtaknak is elmesélhessük élményeinket és aki még nem járt ezen a tájon arra biztassuk, hogy mihamarabb látogasson el oda.

Ezt a csodát mindenkinek látnia kell!!!

Köszönet a résztvevőknek a kitartásért!
Almásiné Marika